

FLETORJA ZYRTARE

E

REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

Nr. 57

2001

Dhjetor

P Ë R M B A J T J A

		Faqe
Ligj nr.8836 datë 22.11.2001	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në “Konventën për ndalimin e bombardimeve terroriste”.....	1801
Ligj nr.8837 datë 22.11.2001	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në “Konventën ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve”.....	1809
Ligj nr.8838 datë 22.11.2001	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në “Traktatin e OBPI-së “Për të drejtën e autorit””.....	1815
Ligj nr.8839 datë 22.11.2001	Për grumbullimin, administrimin dhe ruajtjen e informacionit të klasifikuar policor.....	1816
Dekret nr.3161 datë 26.11.2001	Për lejim lënie të shtetësisë shqiptare.....	1818
	Deklaratë e Kuvendit.....	1820

L I G J
Nr.8836, datë 22.11.2001

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “KONVENTËN PËR NDALIMIN E
BOMBARDIMEVE TERRORISTE”**

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

**I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:**

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Konventën për ndalimin e bombardimeve terroriste” të 15 dhjetorit 1997.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.3171, datë 10.12.2001 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani**

52164 KONVENTA NDËRKOMBËTARE PËR NDALIMIN E BOMBARDIMEVE TERRORISTE

Asambleja e Përgjithshme

DUKE KUJTUAR rezolutën e saj të datës 4 dhjetor 1994, me anë të të cilit ajo miratoi Deklaratën mbi masat për të eliminuar Terrorizmin Ndërkombëtar dhe rezolutën e saj 51/210 të datës 17 dhjetor 1996

MBASI KANË MARRË PARASYSH, tekstin e projekt Konventës për ndalimin e bombardimeve terroriste të përgatitur nga komiteti Ad Hoc i krijuar me anë të rezolutës të Asamblesë së Përgjithshme 52/210 të datës 17 dhjetor 1996 dhe grupi i punës i Komitetit të Gjashtë.

1. Miraton Konventën Ndërkombëtare të Bombardimeve Terroriste aneksuar rezolutës së tanishme dhe vendos të hapë atë për nënshkrim në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork nga 12 janari 1998 deri më 31 dhjetor 1999.

2. Nxit të gjitha shtetet të nënshkruajnë dhe ratifikojnë, pranojnë ose miratojnë ose aderojnë në Konventë.

Mbledhja Plenare e 72-të, 15 dhjetor 1997.

ANEKS (SHTOJCË)

**KONVENTA
NDËRKOMBËTARE PËR NDALIMIN E BOMBARDIMEVE TERRORISTE**

Shtetet Palë në këtë Konventë (-)

DUKE PATUR në mendje qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara lidhur me ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare dhe nxitjen e marrëdhënieve e të fqinjësisë së mirë dhe ato miqësore si dhe bashkëpunimin midis shteteve,

THELLËSISHT TË SHQETËSUAR për rritjen e konsiderueshme të akteve të terrorizmit në të

gjitha format dhe shfaqjet e tij;

DUKE KUJTUAR Deklaratën me Rastin e Përvjetorit të Pesëdhjetë të Kombeve të Bashkuara të 24 dhjetorit 1995;

DUKE KUJTUAR gjithashtu Deklaratën mbi masat për të Eleminuar Terrorizmin Ndërkombëtar, aneksuar rezolutës së Asamblesë së Përgjithshme 49/60 të datës 9 dhjetor 1994, në të cilën, midis të tjerave, “Shtetet Anëtare të Kombeve të Bashkuara solemnisht riafirmojnë dënimin e qartë të të gjitha akteve, metodave dhe praktikave të terrorizmit si kriminale dhe të pajustificueshme, të kryera kudo dhe nga kushdo, duke përfshirë ato të cilat vënë në rrezik marrëdhëniet miqësore midis shteteve e popujve dhe që kërcënojnë integritetin territorial dhe sigurimin e Shteteve;

DUKE PARË se Deklarata i nxit gjithashtu shtetet të rishikojnë menjëherë fushën e veprimit të dispozitave ligjore ndërkombëtare ekzistuese mbi parandalimin, ndalimin dhe eliminimin e terrorizmit në të gjitha format dhe shfaqjet e tij, me qëllim që të sigurojnë se ekziston një kuadër ligjor i përgjithshëm që mbulon të gjitha aspektet e çështjes;

DUKE KUJTUAR Rezolutën e Asamblesë së Përgjithshme 51/210 të datës 17 dhjetor 1996 dhe Deklaratën për të plotësuar Deklaratën mbi masat për Eliminimin e Terrorizmit Ndërkombëtar të 1994 aneksuar asaj;

DUKE PARË se sulmet terroriste me anë të eksplozivëve ose të mjeteve të tjera janë përhapur gjithnjë e më shumë.

DUKE VËNË re gjithashtu se dispozitat ligjore shumëpalëshe ekzistuese nuk i drejtohen saktësisht këtyre sulmeve.

DUKE QËNË të bindur për nevojën urgjente të rritjes së bashkëpunimit ndërkombëtar midis shteteve në hartimin dhe adoptimin e masave efikase dhe praktike për parandalimin e akteve të tilla të terrorizmit dhe për procedimin e dënimin e personave që i kryejnë ato.

DUKE MARRË parasysh se ndodhja e akteve të tilla është një çështje me shqetësim të madh për tërë komunitetin ndërkombëtar.

DUKE PARË se veprimet e forcave ushtarake të shteteve drejtohen nga rregullat e së drejtës ndërkombëtare jashtë kuadrit të kësaj konvente dhe se përjashtimi i disa veprimeve nga mbulimi i kësaj konvente nuk i fal ose nuk i bën nga ana tjetër të ligjshme veprimet e paligjshme ose nuk përjashton procedimin sipas ligjeve të tjera.

KANË RËNË DAKORT SI MË POSHTË:

Neni 1

Për qëllimet e kësaj Konvente:

1. “Lehtësira e Shtetit ose Qeverisë përfshin çdo lehtësi të përhershme ose të përkohshme ose mjet që përdoret ose zihet nga përfaqësuesi i një shteti, anëtarët e qeverisë, pushteti ligjvënës ose pushtetit gjyqësor ose nga zyrtarët ose punonjësit e një shteti ose ndonjë autoriteti tjetër publik ose nga punonjësit ose zyrtarët e një organizate ndërqeveritare në lidhje me detyrat e tyre zyrtare.

2. “Lehtësirë infrastrukturore” do të thotë çfarëdo lehtësire që zotërohet në mënyrë publike ose private që siguron ose përhap shërbimet për të mirën e publikut, si uji, sistemi i kanalizimit të ujrave të zeza, energjia, karburanti ose komunikacionet.

3. “Eksploziv ose pajisje (mjet) tjetër vdekjeprurës do të thotë:

(a) një eksploziv ose armë zjarri ose pajisje që është projektuar, ose ka aftësinë të shkaktojë vdekjen, dëmtime të rënda trupore ose dëmtime materiale të rëndësishme, ose

(b) një armë ose mekanizëm që është projektuar ose ka aftësinë për të shkaktuar vdekjen, dëmtime të rënda trupore ose dëmtime materiale të rëndësishme nëpërmjet çlirimit, përhapjes ose goditjes të lëndëve (kimikateve) helmuese, agjentëve biologjikë ose toksinave ose substancave të ngjashme me to ose rrezatimet ose materialit radioaktiv.

4. “Forcat ushtarake të një shteti”, do të thotë forcat e armatosura të një shteti që janë të organizuara, të stërvitura dhe të pajisura sipas ligjit të brendshëm me qëllimin kryesor të mbrojtjes dhe sigurisë dhe personat që veprojnë në mbështetje të këtyre forcave të armatosura të cilët janë nën komandën, kontrollin e përgjegjësinë e tyre formale.

5. “Vend për përdorim publik”, do të thotë ato pjesë të ndonjë ndërtese, tokë, rrugë, kanal lundrues ose vend tjetër i arritshëm ose i hapur për pjesëtarët e publikut, qoftë vazhdimisht,

periodikisht ose rastësisht dhe rrethojnë çfarëdo vendi tregtar, biznesi, kulturor, historik, edukativ, fetar, argëtues, dëfrimi ose vendi të ngjashëm që është i arritshëm dhe i hapur për pulikun.

6. “Sistem transporti publik” do të thotë të gjitha lehtësirat, mjetet e transportit dhe mjetet qofshin publike ose private, që përdoren ose që janë për shërbime publike në dispozicion për transportin e personave ose ngarkesave.

Neni 2

1. Çdo person kryen një shkelje brenda kuptimit të kësaj Konvente në qoftë se ai person në mënyrë të paligjshme dhe qëllimisht shpërndan, vendos ose plas një eksploziv ose pajisje (mjet) tjetër vdekjeprurës në brenda ose kundër një vendi të përdorimit publik, një shteti ose lehtësirë qeveritare, një sistemi transporti publik ose një lehtësirë infrastrukturore:

(a) me qëllim që të shkaktojë vdekje ose dëmtime të rënda trupore ose

(b) me qëllim që të shkaktojë dëmtim të madh të një vendi, lehtësirë ose sistemi të tillë, ku një shkatërim i tillë rezulton ose mund të rezultojë me humbje të mëdha ekonomike.

2. Çdo person kryen gjithashtu një shkelje në qoftë se ai person përpiqet të kryejë një shkelje siç përcaktohet në paragrafin 1 të këtij neni.

3. Çdo person kryen gjithashtu një shkelje në qoftë se ai person:

(a) merr pjesë si një bashkëpunëtor në shkelje siç përcaktohet në paragrafin 1 ose 2 të këtij neni; ose

(b) organizon ose i drejton të tjerët të kryejnë një shkelje siç përcaktohet në paragrafin 1 ose 2 të këtij neni; ose

(c) në ndonjë mënyrë tjetër ndihmon në kryerjen e një ose më shumë shkeljeve, siç përcaktohet në paragrafin 1 ose 2 të këtij neni, nga një grup personash që verpojnë me një qëllim të përbashkët, një ndihmesë e tillë duhet të jetë e qëllimshme dhe ose duhet të bëhet me synimin e çuarjes më tej të aktivitetit kriminal të përgjithshëm ose të synimeve të grupit ose duhet të bëhet duke ditur qëllimin e grupit për të kryer shkeljen ose shkeljet në fjalë.

Neni 3

Kjo Konventë nuk do të zbatohet atje ku shkelja është kryer brenda një shteti të vetëm, shkelësi i pretenduar dhe viktimat janë shtetas të atij shteti, shkelësi i pretenduar gjendet në territorin e atij shteti, dhe asnjë shtet tjetër nuk ka bazë në përputhje me nenin 6, paragrafi 1 ose 2, të kësaj Konvente për të ushtruar juridiksionin, përveç dispozitave të neneve 10 deri 15 që duhet të zbatohen si të përshtatshme në ato raste.

Neni 4

Çdo Shtet Palë do të miratojë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme:

(a) për të përcaktuar si vepra penale sipas ligjit të tij të brendshëm shkeljet e përcaktuara në nenin 2 të kësaj Konvente;

(b) për të bërë ato shkelje të dënueshme me anë të dënimeve të përshtatshme që marrin parasysh natyrën e rëndë të atyre shkeljeve.

Neni 5

Çdo Shtet Palë duhet të miratojë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme, duke përfshirë atje ku është e përshtatshme legjislacionin e brendshëm, për t’u siguruar që aktet kriminale brenda fushës së veprimit të kësaj Konvente, veçanërisht atje ku ato janë destinuar ose llogaritur për të provokuar një gjendje terrori në publikun e përgjithshëm ose në një grup personash ose persona të veçantë, në asnjë rrethanë nuk janë të justifikuara nga konsiderata të natyrës politike, filozofike, ideologjike, racionale, etnike, fetare ose të tjera të ngjashme me to dhe janë të dënueshme me dënimet që përputhen me natyrën e tyre të rëndë.

Neni 6

Çdo Shtet Palë duhet të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi shkeljet e përcaktuara në nenin 2 kur:

- (a) shkelja është kryer në territorin e atij shteti; ose
 - (b) shkelja kryhet në bordin e një anije që mban flamurin e atij shteti ose një avioni që është i regjistruar sipas ligjeve të atij shteti në kohën kur është kryer shkelja; ose
 - (c) shkelja kryhet nga një shtetas i atij shteti.
2. Një Shtet Palë mundet gjithashtu të vendosë juridiksionin e tij mbi çfarëdo shkelje të tillë kur;

- (a) shkelja kryhet kundër një shtetasi të atij shteti; ose
- (b) shkelja kryhet kundër një lehtësire shtetërore ose qeveritare të atij shteti jashtë, që përfshin një ambasadë ose mjedise diplomatike ose konsullore të atij shteti; ose
- (c) shkelja kryhet nga një person pa shtetësi që e ka rezidencën e tij ose të saj të zakonshme në territorin e atij shteti; ose
- (d) shkelja kryhet në përpjekje për ta detyruar atë shtet të kryejë ose të abstenojë në kryerjen e ndonjë veprimi; ose
- (e) shkelja kryhet në bordin e një avioni që drejtohet nga qeveria e atij shteti.

3. Me ratifikimin, pranimin, miratimin ose aderimin në këtë Konventë, çdo shtet Palë duhet të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për juridiksionin që ai ka vendosur sipas së drejtës së tij të brendshme në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni. Në qoftë se ndodh ndonjë ndryshim, Shteti Palë i interesuar duhet të njoftojë menjëherë Sekretarin e Përgjithshëm.

4. Çdo Shtet Palë duhet gjithashtu të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi shkeljet e përcaktuara në nenin 2 në rastet kur shkelësi i pretenduar është i pranishëm në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë person në ndonjë nga shtetet Palë, të cilët kanë vendosur juridiksionin e tyre në përputhje me paragrafin 1 ose 2 të këtij neni.

5. Kjo Konventë nuk përjashton ushtrimin e ndonjë juridiksioni penal të vendosur nga një Shtet Palë në përputhje me të drejtën e tij të brendshme.

Neni 7

1. Me marrjen e informacionit se një person, i cili ka kryer ose pretendohet të ketë kryer një shkelje siç përcaktohet në nenin 2, mund të jetë i pranishëm në territorin e tij. Shteti Palë i interesuar duhet të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme sipas të drejtës së tij të brendshme për të hetuar faktet që përmbahen në informacion.

2. Pasi binden se rrethanat e përligjin një gjë të tillë, Shteti Palë në territorin e të cilit shkelësi ose shkelësi i pretenduar është i pranishëm duhet të marrë masat e duhura sipas së drejtës së tij të brendshme që të sigurojë praninë e atij personi për qëllimin e procedimit ose ekstradimit.

3. Çdo person ndaj të cilit po merren masat e parashikuara në paragrafin 2 të këtij neni, ka të drejtë:

- (a) të komunikojë pa vonesë me përfaqësuesin e përshtatshëm më të afërt të shtetit, shtetas i të cilit ai person është ose të shtetit, i cili është i detyruar të mbrojë të drejtat e tij në mënyrë tjetër, ose në qoftë se ai person është një person pa shtetësi, shteti në territorin e të cilit ai person banon zakonisht.
- (b) të vizitohet nga një përfaqësues i atij shteti;
- (c) të informohet për të drejtat e atij personi sipas nënparagrafeve (a) dhe (b).

4. Të drejtat e përmendura në paragrafin 3 të këtij neni duhet të ushtrohen në përputhje me ligjet dhe rregullat e Shtetit në territorin e të cilit shkelësi ose shkelësi i pretenduar është i pranishëm, sipas klauzolës që ligjet dhe rregullat në fjalë duhet të bëjnë të mundur dhënien e veprimit të plotë të qëllimeve që synojnë të drejtat që përshkruhen sipas paragrafit 3.

5. Dispozitat e paragrafeve 3 dhe 4 të këtij neni nuk do të paragjykojnë të drejtën e çdo Shteti Palë që ka (një) pretendim për juridiksionin në përputhje me nenin 6, nënparagrafi 1 (c) ose 2 (c) për të ftuar Komitetin Ndërkombëtar të Kryqit të Kuq që të komunikojë dhe vizitojë shkelësin e pretenduar.

6. Kur një Shtet Palë, sipas këtij neni, ka mbajtur një person nën arrest, ai duhet të njoftojë direkt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara. Shtetet Palë që kanë vendosur juridiksionin sipas nenit 6, paragrafit 1 dhe 2 dhe në qoftë se ai e konsideron të

këshillueshme ndonjë nga Shtetet e tjera Palë të interesuara, për faktin që ky person është nën arrest dhe të rrethanave për të cilat justifikohet mbajtja e personit. Shteti, i cili bën hetimin e përmendur në paragrafin 1 të këtij neni, duhet të informojë menjëherë Shtetet Palë të përmendura për rezultatet e tij dhe duhet të tregojë se kur ka ndërmend të ushtrojë juridiksionin.

Neni 8

Shteti Palë, në territorin e të cilit shkelësi i pretenduar është i pranishëm duhet, në rastet për të cilat zbatohet neni 6, nëse nuk ekstradohet personi, të jetë i detyruar, pa asnjë lloj përjashtimi dhe pavarësisht nëse shkelja kryhet në territorin e tij ose jo, të paraqesë rastin pa vonesa të pajustificuara autoriteteve të tij kompetente me qëllim hetimi, sipas procedurave në përputhje me ligjet e atij shteti. Këto autoritete duhet të marrin vendimin e tyre në të njëjtën mënyrë si në rastin e ndonjë shkelje tjetër të natyrës së rëndë sipas ligjit të atij shteti.

2. Kurdoherë që një Shtet Palë lejohet sipas të drejtës së tij të brendshme të ekstradojë ose ndryshe të dorëzojë një nga shtetasit e tij vetëm me kusht që personi do t'i kthehet atij shteti për të kryer dënimin e dhënë si rezultat i gjykimit ose procedurës për të cilin ekstradimi ose dorëzimi i personit është kërkuar, dhe ky shtet dhe shteti që kërkon ekstradimin e personit bien dakort me këtë mundësi dhe kushtet e tjera që ata mund t'i gjykojnë të përshtatshme, një ekstradim ose dorëzim i tillë i kushtëzuar do të jetë i mjaftueshëm për t'u çliruar nga detyrimet e përcaktuara në paragrafin 1 të këtij neni.

Neni 9

1. Shkeljet e përcaktuara në nenin 2 duhet të gjykohen për t'u përfshirë si shkelje të ekstradueshme në ndonjë traktat ekstradimi që ekziston midis ndonjërit prej shteteve Palë para hyrjes në fuqi të kësaj Konvente. Shtetet Palë marrin përsipër të përfshijnë shkelje të tilla, shkelje të ekstradueshme në çdo traktat të ardhshëm ekstradimi që do të lidhet midis tyre.

2. Në qoftë se një shtet Palë që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim nga një shtet tjetër Palë me të cilin ai nuk ka marrëveshje ekstradimi, në qoftë se ai vendos ta bëjë ekstradimin, mund ta konsiderojë këtë konventë si bazë ligjore për ekstradimin në lidhje me shkeljet e përcaktuara në nenin 2.

Ekstradimi do t'i nënshtrohet dispozitave proceduriale dhe kushteve të tjera ligjore të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

3. Shtetet Palë, të cilët nuk e kushtëzojnë ekstradimin me ekzistencën e ndonjë marrëveshjeje, do t'i njohin këto shkelje si shkelje të ekstradueshme ndërmjet njeri-tjetrit, duke ju nënshtroar dispozitave proceduriale dhe kushteve të tjera të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

4. Secili nga krimet do të trajtohet, për qëllimet e ekstradimit ndërmjet Shteteve Palë, sikur të jetë kryer jo vetëm në vendin në të cilin ai ndodhi, por gjithashtu në territorin e shteteve, që u kërkohet të vendosin juridiksionin e tyre në përputhje me nenin 6, paragrafin 1 dhe 2.

5. Dispozitat e të gjitha traktateve të ekstradimit dhe rregullimet midis Shteteve Palë lidhur me shkeljet e përcaktuara në nenin 2 do të gjykohen për t'u ndryshuar si midis Shteteve Palë deri në shkallën që ato të jenë të papajtueshëm në këtë Konventë.

Neni 10

1. Shtetet Palë duhet t'i japin njëri - tjetrit masën më të madhe të ndihmës në lidhje me hetimet ose procedurat penale ose të ekstradimit të filluara në lidhje me shkeljet e përcaktuara në nenin 2, duke përfshirë dhënien e të gjitha provave në dispozicionin e tyre, të nevojshme për procedimin.

2. Shtetet Palë duhet të zbatojnë detyrimet sipas paragrafit 1 të këtij neni, në përputhje me çdo traktat ose rregullime të tjera mbi ndihmën ligjore të ndërsjellë (reciproke) që mund të ekzistojë midis tyre. Në mungesë të traktateve ose rregullimeve të tilla Shtetet Palë duhet t'i sigurojnë njëri-tjetrit ndihmën në përputhje me të drejtën e tyre të brendshme.

Neni 11

Asnjë nga shkeljet e përcaktuara në nenin 2 nuk duhet të shihen për qëllimet e ekstradimit ose të ndihmës ligjore të ndërsjellë, si një shkelje politike ose si një shkelje e lidhur me një shkelje politike ose si një shkelje e frymëzuar nga qëllimet politike. Rrjedhimisht një kërkesë për ekstradim ose për ndihmë ligjore të ndërsjellë të bazuar mbi një shkelje të tillë nuk mund të refuzohet me të vetmen arsye se ajo lidhet me një shkelje politike ose në një shkelje të lidhur me një shkelje politike opse një shkelje të frymëzuar nga motive politike.

Neni 12

Asgjë në këtë Konventë nuk duhet të interpretohet si vendosje e një detyrimi për të ekstraduar ose për të afruar ndihmën ligjore të ndërsjellë, në qoftë se Shteti Palë i kërkuar ka arsye konkrete (substanciales) për të besuar që kërkesa për ekstradim për shkeljet e përcaktuara në nenin 2 ose për ndihmë ligjore të ndërsjellë në lidhje me shkelje të tilla është bërë për qëllimin e procedimit ose dënimit të një personi për arsye të racës, fesë, shtetësisë, origjinës etnike ose bindjeve politike të atij personi ose se pajtimi me kërkesën do të mund të shkaktonte paragjykimin e pozicionit të atij personi për ndonjë nga këto arsye.

Neni 13

1. Një person që mbahet i ndaluar ose vuan një dënim në territorin e një Shteti Palë, prania e të cilit në territorin e Shtetit tjetër Palë kërkohet për qëllimet e dëshmisë, identifikimit ose në dhënien e ndihmës për marrjen e të dhënave për hetimin ose gjykimin e shkeljeve sipas kësaj Konvente mund të transferohet në qoftë se plotësohen kushtet e mëposhtme:

- (a) Personi jep lirisht pëlqimin e tij ose të saj me vënien në dijeni;
- (b) autoritetet kompetente të dy shteteve bien dakord sipas kushteve të tilla si ato që shtetet mund të gjykojnë të përshtatshme.

2. Për qëllimet e këtij neni:

(a) Shteti, në të cilin personi transferohet, duhet të ketë autoritetin dhe detyrimin për ta mbajtur personin e transferuar në arrest, në qoftë se ndryshe nuk kërkohet apo autorizohet nga shteti prej të cilit personi u transferua.

(b) Shteti në të cilin personi transferohet duhet të plotësojë pa vonesë detyrimin e tij për ta kthyer personin nën kujdestarinë e Shtetit nga i cili personi u transferua, siç është rënë dakord më parë ose siç bihet dakord ndryshe nga autoritetet kompetente të të dy shteteve;

(c) Shteti në të cilin personi transferohet nuk duhet t'i kërkojë shtetit nga i cili ai u transferua të nisë procedurat e ekstradimit për kthimin e personit.

(d) Personit të transferuar duhet t'i njihet vuajtja e dënimit të këtyre në shtetin prej të cilit u transferua për kohën e kaluar nën kujdesin e shtetit në të cilin ai u transferua.

(e) Derisa Shteti Palë nga i cili një person do të transferohet në përputhje me këtë nen bie dakord, ai person, çfarëdoqoftë shtetësia e tij ose e saj nuk duhet të procedohet ose ndalohet ose t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë personale të tij ose të saj në territorin e shtetit në të cilin ai person transferohet lidhur me veprimet dhe bindjet para nisjes së tij ose të saj nga territori i shtetit prej të cilit personi i tillë u transferua.

Neni 14

Çdo person që mbahet nën arrest ose lidhur me të cilin merret ndonjë masë tjetër ose procesi gjyqësor kryhet sipas kësaj Konvente duhet t'i garantohet trajtimi i drejtë, që përfshin gëzimin e të gjitha të drejtave garancive në përputhje me ligjin e shtetit në territorin e të cilit ai person është i pranishëm dhe klauzolat e zbatueshme të ligjit ndërkombëtar, që përfshin ligjin ndërkombëtar për të drejtat e njeriut.

Neni 15

Shtetet Palë duhet të bashkëpunojnë në parandalimin e shkeljeve të përcaktuara në nenin 2, veçanërisht:

(a) me anë të marrjes të të gjitha masave të zbatueshme, duke përfshirë, në qoftë se është e nevojshme, përshtatjen e legjislacionit të tyre të brendshëm, për të parandaluar dhe kundërshtuar përgatitjet në territoreve e tyre përkatës për kryerjen e këtyre shkeljeve brenda ose jashtë territorit të tyre përkatës për kryerjen e këtyre shkeljeve brenda ose jashtë territoreve të tyre, duke përfshirë masat për të ndaluar në territoret e tyre aktivitetet e paligjshme të personave, grupeve dhe organizatave që inkurajojnë, nxisin, organizojnë, financojnë me dashje ose angazhohen në kryerjen e shkeljeve siç përcaktohet në nenin 2.

(b) me anë të shkëmbimit të informacionit të saktë dhe të verifikuar në përputhje me të drejtën e tyre të brendshme, dhe nëpërmjet koordinimit të masave administrative dhe masave të tjera të përshtatshme për të parandaluar kryerjen e shkeljeve siç përcaktohet në nenin 2.

(c) aty ku shihet e nevojshme, nëpërmjet kërkimit dhe zhvillimit në lidhje me metodat e zbulimit të eksplozivëve dhe substancave të tjera të dëmshme që mund të shkaktojnë vdekje ose dëmtime fizike, konsultimeve mbi zhvillimin e standardeve për shënimin e eksplozivëve me qëllim që të identifikohet origjina e tyre në hetimet mbas shpërthimit, shkëmbimit të informacionit mbi masat parandaluese, bashkëpunimin dhe transferimin e teknologjisë, pajisjeve dhe materialeve që lidhen me to.

Neni 16

Shteti Palë, në të cilin ndiqet penalisht shkelësi i pretenduar duhet, në përputhje me të drejtën e tij të brendshme ose procedurat e aplikueshme, t'i njoftojë rezultatin përfundimtar të procesit Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili ua transmeton informacionin Shteteve të tjera Palë.

Neni 17

Shtetet Palë do të zbatojnë detyrimet e tyre sipas kësaj Konvente në një mënyrë që përputhet me parimet e barazisë sovrane dhe integritetit territorial të Shteteve dhe me atë të mosndërhyrjes në punët e brendshme të shteteve të tjera.

Neni 18

Asgjë në këtë Konventë nuk i jep të drejtë një Shteti Palë të ndërmarrë në territorin e një Shteti tjetër Palë ushtrimin e juridiksionit dhe zbatimin e funksioneve të cilat janë ekskluzivisht të rezervuara për autoritetet e atij shteti tjetër Palë sipas të drejtës së tij të brendshme.

Neni 19

1. Asgjë në këtë Konventë nuk do të ndikojë në të drejtat, detyrimet dhe përgjegjësitë e tjera të shteteve dhe individëve sipas të drejtës ndërkombëtare, veçanërisht qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara dhe të drejtës Ndërkombëtare humanitare.

2. Aktivitetet e forcave të armatosura gjatë një konflikti të armatosur, dhe ato siç kuptohen këto terma sipas të drejtës ndërkombëtare humanitare të cilat rregullohen nga kjo e drejtë, nuk rregullohen nga kjo Konventë, dhe aktivitetet e ndërmarrë nga forcat ushtarake të një shteti në ushtrim të detyrave të tyre zyrtare, në masën që ato rregullohen nga rregulla të tjera të së drejtës ndërkombëtare, nuk rregullohen nga kjo Konventë.

Neni 20

1. Çdo mosmarrëveshje ndërmjet dy ose më shumë Shteteve Palë lidhur me interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente, e cila nuk mund të zgjidhet nëpërmjet bisedimeve brenda një kohe të arsyeshme duhet, që me kërkesën e njëres prej tyre, t'i paraqitet arbitrimit. Në qoftë se, brenda gjashtë muajve nga data e kërkesës për arbitrim, palët nuk janë në gjendje të bien dakord për organizimin e arbitrimit, çdo njëra nga palët mund t'ia referojë çështjen në Gjykatën Ndërkombëtare të Drejtësisë,

me atë të aplikimit në përputhje me Statutin e Gjykatës.

2. Çdo Shtet në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimi, ose miratimit të kësaj Konvente, ose të aderimit në të, mund të deklarojë se ai nuk e konsideron veten e tij të detyruar nga paragrafi 1 i këtij neni. Shtetet e tjera Palë nuk do të detyrohen nga paragrafi 1 në lidhje me çdo Shtet që ka bërë një rezervim të tillë.

3. Çdo shtet që ka bërë një rezervim në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni në çdo kohë, mund ta tërheqë atë rezervim me anë të njoftimit drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 21

1. Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga të gjitha Shtetet duke filluar nga 12 janar 1998 deri më 31 dhjetor 1999 në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork.

2. Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit, pranimi ose miratimit. Instrumentat e ratifikimit, pranimi ose miratimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

3. Kjo Konventë do të jetë e hapur për aderim nga çdo shtet. Instrumentat e aderimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Konventave të Bashkuara.

Neni 22

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë mbas datës së depozitimit të instrumentit të njëzetë e dytë të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Për çdo shtet që ratifikon, pranon, miraton ose aderon në këtë Konventë mbas depozitimit të instrumentit të njëzetë e dytë të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit, Konventa do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë mbas depozitimit nga një shtet i tillë të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit.

Neni 23

1. Çdo shtet Palë mund të denoncojë këtë Konventë me anë të njoftimit me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Denoncimi do të hyjë në fuqi një vit mbas datës në të cilën është marrë njoftimi nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 24

Origjinali i kësaj Konvente, nga i cili tekstet në arabisht, kinezçe, anglisht, frëngjisht, rusisht dhe spanjisht janë njëlloj autentike, do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do t'i dërgojë kopjet e certifikuara të saj të gjitha Shteteve.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit, të autorizuar në mënyrën e duhur nga Qeveritë e tyre përkatëse, kanë nënshkruar këtë Konventë, të hapur me nënshkrim në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork, më 12 janar 1998.

L I G J

Nr.8837, datë 22.11.2001

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “KONVENTËN NDËRKOMBËTARE KUNDËR MARRJES SË PENGJEVE”

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Konventën ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve” të 17 dhjetorit 1979.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.3172, datë 10.12.2001 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani

Kombet e Bashkuara:

"Konventa Ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve"

Kombet e Bashkuara

Asambleja e Përgjithshme A/C 6/34/L.23

4 dhjetor 1979

Origjinali: Anglisht

Sesioni i 34-t

Komiteti i gjashtë

Pika 113 e Axhendës

Hartimi i draftit të një Konvente Ndërkombëtare kundër marrjes së Pengjeve

Republika Federale e Gjermanisë: Projektrezolutë.

Asambleja e Përgjithshme,

Duke konsideruar se zhvillimi progresiv i të drejtës ndërkombëtare dhe kodifikimi i saj ndihmojnë në realizimin e qëllimeve dhe parimeve të përcaktuara në nenet 1 dhe 2 të Kartës së Kombeve të Bashkuara,

Të vetëdijshëm për nevojën e përfundimit të një Konvente Ndërkombëtare, nën kujdesin e Kombeve të Bashkuara, kundër marrjes së pengjeve,

Duke kujtuar rezolutën e saj 31/103 të datës 15 dhjetor 1976 me anë të të cilës u krijua një Komiteti Ad-Hoc për hartimin e draftit të një Konvente Ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve dhe iu kërkua që të hartonte në një datë sa më të afërt të mundur një Konvente Ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve,

Duke kujtuar më tej rezolutat e saj 32/148 të 16 dhjetorit 1977 dhe 33/19 të 29 nëntorit 1978,

Pasi ka marrë në konsideratë projekt Konventën e përgatitur nga Komiteti Ad-Hoc në përputhje me rezolutat e sipërme, 1/

Miraton dhe hap për nënshkrim dhe ratifikimin ose për aderim Konventën Ndërkombëtare kundër marrjes së pengjeve, aneksuar rezolutës së tanishme.

Aneks

ShTetet palë në këtë Konventë,

Duke pasur në mendje qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara lidhur me ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare dhe nxitjen e marrëdhënieve miqësore dhe bashkëpunimin midis shteteve,

Duke njohur, në veçanti, se çdo njeri ka të drejtën e jetës, lirisë dhe sigurisë së personit, siç përcaktohet në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut dhe në Paktin Ndërkombëtar mbi të Drejtat Civile dhe Politike,

Duke riafirmuar parimin e të drejtave të barabarta dhe vetëvendosjes së popujve ashtu siç përcaktohet në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe Deklaratën mbi Parimet e të drejtës

ndërkombëtare lidhur me marrëdhëniet miqësore dhe bashkëpunimin ndërmjet shteteve në përputhje me Kartën e Kombeve të Bashkuara, ashtu si dhe rezolutat e tjera përkatëse të Asamblesë së Përgjithshme,

Duke konsideruar se marrja e pengjeve është një shkelje që paraqet një shqetësim të madh për komunitetin ndërkombëtar dhe se, në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente, çdo person që kryen një akt të marrjes peng ose do të procedohet ose të ekstradohet,

Të bindur se ekziston një nevojë urgjente për të zhvilluar bashkëpunimin ndërkombëtar ndërmjet shteteve në hartimin dhe miratimin e masave të përshtatshme për parandalimin, procedimin dhe dënimin e të gjitha akteve të marrjes peng si shfaqje e terrorizmit ndërkombëtar,

Kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

1. Çdo person që kap ose ndalon dhe kërcënon të vrasë, të dëmtojë ose të vazhdojë të mbajë një person tjetër (këtu më pas i referuar si "peng") me qëllim që të detyrojë një palë të tretë, kryesisht një shtet, organizatë ndërqeveritare ndërkombëtare, një person fizik ose juridik ose një grup personash për të kryer ose për të mos kryer çfardo akti si një kusht i shprehur ose i nënkuptuar për lirin e pengut, kryen shkeljen e marrjes së pengjeve (pengmarrje) brenda kuptimit të kësaj Konvente.

2. Çdo person që:

a) përpiqet të kryejë një akt pengmarrjeje, ose

b) merr pjesë si bashkëpunëtor i cilitdo që kryen ose përpiqet të kryej një akt pengmarrjeje kryen gjithashtu një shkelje për qëllimet e kësaj konvente.

Neni 2

Çdo Shtet Palë do t'i bëjë shkeljet e përcaktuara në nenin 1 të dënueshme me dënime të përshtatshme, të cilat do të marrin parasysh natyrën e rëndë të këtyre shkeljeve.

Neni 3

1. Shteti Palë, në territorin e të cilit pengu mbahet nga shkelësi, duhet të marrë të gjitha masat që ai i konsideron të përshtatshme për të lehtësuar situatën e pengut, në veçanti të sigurojë lirin e tij dhe, pas lirit të tij, të lehtësojë kur është e nevojshme, nisjen e tij.

2. Në qoftë se ndonjë objekt, të cilin shkelësi e ka përfituar si rezultat i marrjes së pengjeve, kalon në ruajtjen e një shteti palë, ai Shtet Palë duhet t'ia kthejë atë sa më shpejt që të jetë e mundur pengut ose një palë të tretë të referuar në nenin 1, ashtu si mund të jetë rasti, ose autoriteteve përkatëse.

Neni 4

Shtetet Palë do të bashkëpunojnë në parandalimin e shkeljeve të përcaktuara në nenin 1, veçanërisht nëpërmjet:

a) duke marrë të gjitha masat e zbatueshme për të parandaluar përgatitjet në territoret e tyre respektive për kryerjen e këtyre shkeljeve brenda ose jashtë territorit të tyre, duke përfshirë masat për të parandaluar në territoret e tyre veprimtarinë e paligjshme të personave, grupeve dhe organizatave që inkurajojnë, nxisin, organizojnë ose angazhohen në kryerjen e akteve të marrjes së pengjeve,

b) duke shkëmbyer informacionin dhe duke koordinuar marrjen e masave administrative dhe masave të tjera të përshtatshme për të parandaluar kryerjen e këtyre shkeljeve.

Neni 5

1. Çdo Shtet Palë duhet të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi secilën nga shkeljet e përcaktuara në nenin 1, të cilat janë kryer:

a) në territorin e tij ose në bordin e një anijeje ose avioni të regjistruar në atë shtet;

b) nga cilido prej shtetasve të tij ose, në qoftë se ai shtet e konsideron atë të përshtatshme, nga

persona pa shtetësi, të cilët kanë rezidencën e zakonshme në territorin e tij;

c) me qëllim që ta detyrojë atë shtet të kryejë ose të mos kryejë ndonjë veprim, ose

d) në lidhje me një peng që është shtetas i atij shteti, në qoftë se ai shtet e konsideron atë të përshtatshme.

2. Çdo shtet Palë duhet gjithashtu të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi shkeljet e përcaktuara në nenin 1 në rastet kur shkelësi i pretenduar ndodhet në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë në ndonjë nga shtetet e përmendura në paragrafin 1 të këtij neni.

3. Kjo Konventë nuk përjashton ndonjë juridiksion penal, të ushtruar në përputhje me të drejtën kombëtare.

Neni 6

1. Pasi binden se rrethanat e përligjin një gjë të tillë, çdo Shtet Palë në territorin e të cilit ndodhet shkelësi i pretenduar, në përputhje me legjislacionin e tij, duhet ta mbajë atë nën arrest ose duhet të marrë masa të tjera në mënyrë që të sigurohet prania e tij, për aq kohë sa është e nevojshme, për të bërë të mundur ndërmarrjen e çfarëdo procedure penale ose ekstradimi. Ai shtet Palë duhet menjëherë të bëjë hetime paraprake mbi faktet.

2. Arresti ose masat e tjera të referuara në paragrafin 1 të këtij neni, duhet t'u njoftohen pa vonesë direkt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara:

a) shtetit ku, është kryer shkelja;

b) shtetit kundër të cilit është drejtuar presioni ose është tenduar të drejtohet;

c) shtetit, shtetas i të cilit është personi juridik apo fizik kundër të cilit është drejtuar presioni ose është tentuar të drejtohet;

d) shtetit, shtetas i të cilit është peng, ose në territorin e të cilit ai ka rezidencën e tij të zakonshme;

e) shtetit, shtetas i të cilit është shkelësi i pretenduar ose, në qoftë se ai është person pa shtetësi, në territorin e të cilit ai ka rezidencën e tij të zakonshme;

f) organizatës ndërqeveritare ndërkombëtare kundër të cilës është drejtuar presioni ose është tentuar të drejtohet;

g) të gjitha shtetet e tjera të interesuara.

3. Çdo person ndaj të cilit janë duke u marrë masat e parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, ka të drejtë:

a) të komunikojë pa vonesë me përfaqësuesin e përshtatshëm më të afërt të shtetit shtetas i të cilit ai është ose të shtetit që në një mënyrë tjetër është i detyruar të vendosë një komunikim të tillë ose në qoftë se ai është person pa shtetësi, shteti në territorin e të cilit ai ka rezidencën e tij të zakonshme;

b) të vizitohet nga përfaqësuesi i atij shteti.

4. Të drejtat e përmendura në paragrafin 3 të këtij neni duhet të ushtrohen në përputhje me ligjet dhe rregullat e shtetit në territorin e të cilit shkelësi i pretenduar është i pranishëm, sipas klauzolës që ligjet dhe rregullat në fjalë duhet të bëjnë të mundur dhënien e veprimit të plotë të qëllimeve që synojnë të drejtat që përshkruhen sipas paragrafit 3 të këtij neni.

5. Dispozitat e paragrafëve 3 dhe 4 të këtij neni nuk do të paragjykojnë të drejtën e çdo Shteti Palë që ka (një) pretendim për juridiksionin në përputhje me nenin 5, paragrafi 1(b) për të ftuar Komitetin Ndërkombëtar të Kryqit të Kuq që të komunikojë dhe vizitojë shkelësin e pretenduar.

6. Shteti që bën hetimin paraprak të synuar në paragrafin 1 të këtij neni duhet t'i raportojë menjëherë rezultatet e tij shteteve ose organizatave të referuara në paragrafin 2 të këtij neni dhe të tregojë se kur ka ndërmend të ushtrojë juridiksionin.

Neni 7

Shteti Palë, në të cilin ndiqet penalisht shkelësi i pretenduar duhet, në përputhje me të drejtën e tij të brendshme, t'i njoftojë rezultatin përfundimtar të procesit Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili ua transmeton informacionin shteteve të tjera interesuara dhe orgaizatave ndërqeveritare ndërkombëtare të interesuara.

Neni 8

1. Shteti Palë në territorin e të cilit shkelësi i pretenduar është i pranishëm duhet, në qoftë se ai nuk e ekstradon atë person, të jetë i detyruar, pa asnjë lloj përjashtimi dhe pavarësisht nëse shkelja kryhet në territorin e tij ose jo, të paraqesë rastin pa vonesa të pajustificuara autoriteteve të tij kompetente me qëllim hetimi, sipas procedurave në përpëuthje me ligjet e atij shteti. Këto autoritete duhet të marrin vendimin e tyre në të njëjtën mënyrë si në rastin e ndonjë shkeljeje tjetër të natyrës së rëndë sipas ligjit të atij shteti.

Çdo person ndaj të cilit janë duke u kryer procedurat lidhur me ndonjë nga shkeljet e përcaktuara në nenin 1 duhet t'i garantohet trajtimi i drejtë në të gjitha fazat e gjykimit, që përfshin gëzimin e të gjitha të drejtave dhe garancive në përpëuthje me ligjin e shtetit në territorin e të cilit ai person është i pranishëm.

Neni 9

1. Një kërkesë për ekstradimin e një shkelësi të pretenduar, sipas kësaj Konvente, nuk duhet të jepet në qoftë se Shteti Palë i kërkuar ka arsye thelbësore për të besuar:

a) se kërkesa për ekstradim për një shkelje të përcaktuar në nenin 1 është bërë për qëllimin e procedimit ose dënimit të një personi për arsye të racës, fesë, shtetësisë, origjinës etnike të tij ose mendimit politik, ose

b) se pozita e personit mund të jetë paragjykuar;

I) për ndonjë nga arsyet e përmendura në nënparagrafin (a) të këtij paragrafi, ose

II) për arsye se komunikimi me këtë person nga autoritetet përkatëse të shtetit që ka të drejtën të ushtrojë të drejtat për të mbrojtur atë nuk mund të bëhet.

2. Në lidhje me shkeljet siç përcaktohen në këtë Konventë, dispozitat e të gjithë traktateve të ekstradimit dhe rregullimet e zbatueshme midis Palëve Shtete janë modifikuar si midis Shteteve Palë deri në masën që ato janë të papajtueshme me këtë Konventë.

Neni 10

1. Shkeljet e përcaktuara në nenin 1 duhet të gjykohen për t'u përfshirë si shkelje të ekstradueshme në ndonjë traktat ekstradimi që ekziston midis shteteve Palë. Shtetet Palë marrin përsipër të përfshijnë shkelje të tilla si shkelje të ekstradueshme në çdo traktat të ardhshëm ekstradimi, që do të lidhet midis tyre.

2. Në qoftë se një shtet Palë, që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim nga një Shtet tjetër Palë me të cilin ai nuk ka marrëveshjeje ekstradimi, në qoftë se ai vendos ta bëjë ekstradimin, mund ta konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për ekstradimin në lidhje me shkeljet e përcaktuara në nenin 1. Ekstradimi do t'i nënshtrohet dispozitave procedurale dhe kushteve të tjera ligjore të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

3. Shtetet Palë, të cilët nuk e kushtëzojnë ekstradimin me ekzistencën e ndonjë marrëveshjeje, do t'i njohin shkeljet e përcaktuara në nenin 1 si shkelje të ekstradueshme ndërmjet njëri-tjetrit, duke ju nënshtrouar dispozitave procedurale dhe kushteve të tjera të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

4. Shkeljet e përcaktuara në nenin 1 do të trajtohen, për qëllimin e ekstradimit ndërmjet Shteteve Palë, sikur të jetë kryer jo vetëm në vendin në të cilin ai ndodhi, por gjithashtu në territoret e shteteve, që u kërkohet të vendosin juridiksionin e tyre në përpëuthje me nenin 5, paragrafi 1.

Neni 11

1. Shtetet Palë duhet t'i japin njëri - tjetrit masën më të madhe të ndihmës në lidhje me hetimet ose procedurat penale të sjella në lidhje me shkeljet e përcaktuara në nenin 1, duke përfshirë dhënien e të gjitha provave në dispozicion të tyre, të nevojshme për procedimin.

2. Klauzolat e paragrafit 1 të këtij neni nuk duhet të ndikojnë në detyrimet që lidhen me ndihmën ligjore të ndërsjelltë (reciproke) të shprehura në ndonjë traktat tjetër.

Neni 12

Përderisa Konventat e Gjenevës të vitit 1949 për mbrojtjen e viktimave të luftës dhe Protokollet shitesë të këtyre Konventave janë të zbatueshme në një akt të veçantë pengmarrjeje (marrje peng), dhe përderisa Shtetet Palë të Konventës janë të detyruara sipas këtyre Konventave të procedojnë (ndjekin penalisht) ose dorëzojnë pengmarrësin, Konventa e tanishme nuk duhet të zbatohen në një akt pengmarrjeje të kryer gjatë konflikteve të armatosura siç përcaktohen në Konventat e Gjenevës të vitit 1949 dhe Protokollet, duke përfshirë konfliktet e armatosura të përmendura në nenin 1, paragrafi 4, i Protokollit shitesë I të vitit 1977, në të cilin popujt luftojnë kundër sundimit kolonial dhe pushtimit të huaj dhe regjimeve raciste në ushtrimin e të drejtës së tyre për vendosje, siç përcaktohet në kartën e Kombeve të Bashkuara dhe Deklaratën mbi parimet e së drejtës ndërkombëtare lidhur me marrëdhëniet miqësore dhe bashkëpunimin midis shteteve në përputhje me Kartën e Kombeve të Bashkuara.

Neni 13

Kjo Konventë nuk do të zbatohet atje ku shkelja kryhet brenda një shteti të vetëm, pengu dhe shkelësi i pretenduar janë shtetas të atij shteti dhe shkelësi i pretenduar gjendet në territorin e atij shteti.

Neni 14

Asgjë në këtë Konventë nuk duhet të gjykohej se justifikon për shkeljen e integritetit territorial ose të pavarësisë politike të një shteti në kundërshtim me Kartën e Kombeve të Bashkuara.

Neni 15

Dispozitat e kësaj Konvente nuk do të ndikojnë në zbatimin e Traktateve mbi Azilin, në fuqi në datën e miratimit të kësaj Konvente, si midis shteteve që janë palë në ato Traktate; por dhe një Shtet Palë në këtë Konventë nuk mund të kërkojë zbatimin e këtyre Traktateve në lidhje me një Shtet tjetër Palë të kësaj Konvente që nuk janë palë e këtyre traktateve.

Neni 16

1. Çdo mosmarrëveshje midis dy ose më shumë shteteve Palë lidhur me interpretimin dhe zbatimin e kësaj Konvente që nuk zgjidhet me bisedime duhet, me kërkesën e njërit prej tyre, t'i paraqitet arbitrazhit. Në qoftë se brenda 6 muajve nga data e kërkesës për arbitrazh palët nuk janë në gjendje të bien dakord mbi organizimin e arbitrazhit, çdo njëra prej këtyre palëve mund ta paraqesë mosmarrëveshjen në Gjykatën Ndërkombëtare të Drejtësisë me anë të kërkesës, në përputhje me statusin e gjykatës.

2. Çdo shtet mundet në kohën e nënshkrimit ose ratifikimit të kësaj Konvente ose aderimit të deklarojë se ai nuk e konsideron veten të detyruar nga paragrafi 1 i këtij neni. Shtetet e tjera Palë nuk duhet të detyrohen nga paragrafi 1 i këtij neni në lidhje me ndonjë shtet tjetër Palë që ka bërë një rezervim të tillë.

3. Çdo Shtet Palë që ka bërë një rezervim në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni mundet në çdo kohë të tërheqë atë rezervim me anë të njoftimit të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 17

1. Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim nga të gjitha shtetet deri më..... Në selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork.

2. Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit. Instrumentat e ratifikimit duhet të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

3. Kjo Konventë është e hapur për aderim nga çdo shtet. Instrumentet e aderimit duhet të

depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 18

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë që pason datën e depozitimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit ose aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Për çdo shtet që ratifikon ose aderon në Konventën mbas depozitimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit ose aksesit (afritit) Konventa do të hyjë në fuqi në të tridhjetën ditë mbas depozitimit nga një shtet i tillë i instrumentit të tij të ratifikimit ose aderimit.

Neni 19

1. Çdo Shtet Palë mund ta denoncojë këtë Konventë me anë të njoftimit me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Denoncimi do të hyjë në fuqi një vit mbas datës që njoftimi është marrë nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 20

Origjinali i kësaj Konvente, nga i cili tekstet në arabisht, kinezçe, anglisht, frëngjisht, rusisht dhe spanjisht janë njëloj autentike, do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do t'i dërgojë kopjet e certifikuara të saj të gjitha Shteteve.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit, të autorizuar në mënyrën e duhur nga qeveritë e tyre përkatëse, kanë nënshkruar këtë Konventë, të hapur për nënshkrim në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork, më -----.

L I G J

Nr.8838, datë 22.11.2001

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “TRAKTATIN E OBPI-SË “PËR TË DREJTËN E AUTORIT””

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Traktatin e OBPI-së “Për të drejtën e autorit””.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.3173, datë 10.12.2001 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani**

L I G J
Nr.8839, datë 22.11.2001

**PËR GRUMBULLIMIN, ADMINISTRIMIN DHE RUAJTJEN E INFORMACIONIT TË
KLASIFIKUAR POLICOR**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:

Neni 1

Ky ligj përcakton rregullat për grumbullimin, administrimin dhe ruajtjen e informacionit të klasifikuar policor, në shërbim të ruajtjes së rendit dhe të sigurisë publike, si dhe parandalimit dhe zbulimit të krimeve.

Policia e Shtetit është zotëruese e informacionit të klasifikuar policor dhe e përdor atë duke respektuar garancitë kushtetuese për lirinë dhe të drejtat e njeriut.

Neni 2

Në kuptim të këtij ligji, informacion i klasifikuar policor konsiderohen të gjitha aktet, dokumentet zyrtare, regjistrimet audiovizuale, kompjuterike, si dhe çdo material që ka të dhëna, të cilat lidhen me veprimtarinë e policisë, në veçanti me:

a) rendin, sigurinë publike dhe me parandalimin e luftës ndaj krimit, me të dhëna që lidhen me strukturën organike të policisë, të personelit, me veprimtaritë që lidhen me teknikat e gjurmimit policor dhe të sigurisë publike;

b) shërbimin e ruajtjes së kufirit shtetëror, organizimin dhe kryerjen e operacioneve policore, si dhe sigurimin e personaliteteve të larta shtetërore.

Neni 3

Informacioni i klasifikuar policor cilësohet “sekret profesional” dhe klasifikohet si më poshtë:

a) “I zakonshëm” klasifikohet ai informacion i klasifikuar policor, dalja e paautorizuar e të cilit jashtë strukturave të Policisë së Shtetit dëmton veprimtarinë e saj për përmbushjen e detyrave institucionale.

b) “I rezervuar” klasifikohet ai informacion i klasifikuar policor, dalja e paautorizuar e të cilit jashtë sektorit apo zyrës që përcaktohet në dokument, dëmton veprimtarinë konkrete të Policisë së Shtetit në përmbushjen e detyrave institucionale.

c) “Shumë i rezervuar” klasifikohet ai informacion i klasifikuar policor, dalja e paautorizuar e të cilit te persona të tjerë që nuk përcaktohen në dokument, dëmton veprimtarinë konkrete të Policisë së Shtetit në përmbushjen e detyrave institucionale.

Neni 4

Informacioni i klasifikuar policor grumbullohet, trajtohet dhe administrohet:

a) sipas mënyrës së parashikuar nga ligjet në fuqi;

b) jo për më shumë kohë se ç’është i nevojshëm realizimi i qëllimit të trajtimit;

c) duke përdorur vetëm ato të dhëna që janë të nevojshme për realizimin e qëllimit të trajtimit.

Neni 5

Ndalohet, në çdo rast, marrja e informacioneve për persona, vetëm për arsye të racës, fesë, bindjeve politike ose sindikale, shëndetit dhe jetës intime.

Neni 6

Policia e Shtetit, për të kryer detyrën e vet, merr informacione nga institucione të tjera, sipas përcaktimeve në pikën 1 dhe 3 të nenit 37 të ligjit nr.8553, datë 25.11.1999 “Për Policinë e Shtetit”, mbi bazën e kërkesës së autorizuar dhe të dokumentuar.

Neni 7

Në kuptim të këtij ligji, autoriteti i administratës gjyqësore i shkallës së parë i dërgon strukturës vendore bazë të Policisë së Shtetit kopje të vendimeve penale të formës së prerë.

Neni 8

Policia e Shtetit mund të grumbullojë dhe të shkëmbejë informacione të klasifikuara policore me policitë homologe të vendeve të huaja, në bazë të marrëveshjeve dy ose shumëpalëshe, duke respektuar kërkesat e ligjit nr.8517, datë 22.7.1999 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

Neni 9

Informacioni i klasifikuar policor grumbullohet, administrohet dhe ruhet:

- a) në nivel qendror nga strukturat përbërëse të Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë;
- b) në nivel qarku nga strukturat përbërëse të drejtorisë së policisë së qarkut;
- c) në nivel bazë nga strukturat përbërëse të komisariateve të policisë.

Neni 10

Informacioni i klasifikuar policor ruhet e administrohet për të evituar dëmtimet dhe humbjet, si dhe për të penguar përdorimin e tij jashtë qëllimit të trajtimit dhe në kundërshtim me kërkesat e këtij ligji.

Neni 11

Policia e Shtetit, për informacionet që lidhen me sigurinë kombëtare, zbaton kërkesat e ligjit nr.8457, datë 11.2.1999 “Për informacionin e klasifikuar sekret shtetëror”.

Neni 12

Rregullat për sistemimin e trajtimit e informatizuar të informacionit të klasifikuar policor përcaktohen në ligjin nr.8792, datë 10.5.2001 “Për krijimin e Qendrës së Përpunimit të të Dhënave”.

Neni 13

Shkelja e rregullave për grumbullimin, administrimin, ruajtjen e përdorimin e informacionit të klasifikuar policor, kur përbën vepër penale, dënohet sipas dispozitave të Kodit Penal.

Neni 14

Rregullat e ruajtjes, administrimit, klasifikimit dhe e drejta e dhënies së autorizimit për

shfrytëzim të informacionit të klasifikuar policor, përcaktohen me udhëzim të Ministrit të Rendit Publik.

Neni 15

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.3174, datë 10.12.2001 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani

D E K R E T
Nr.3161,datë 26.11.2001

PËR LEJIM LËNIE TË SHTETËSISË SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, pika “c”, të Kushtetutës, të neneve 15,19 dhe 20 të ligjit nr.8389, datë 5.8.1998 “Pës shtetësinë shqiptare”, bazuar edhe në propozimin e Ministrit të Rendit Publik,

D E K R E T O J,

Neni 1

U lejohet lënia e shtetësisë shqiptare me kërkesë të tyre personave të mëposhtëm:

1. Vangjel Nikolla Hyka
2. Dorina Vangjel Hyka
3. Angelina (Angelina) Vasil Hyka (Daka)
4. Etleva Xhafer Ehrenberg (Budlla)
5. Matilda Lazi Bushi (Qirici)
6. Dario Roland Bushi
7. John Roland Bushi
8. Altin Gjergj Kaul (Marku)
9. Gramoz Adem Fekollari
10. Gabriela Gramoz Fekollari
11. Patrick Gramoz Fekollari
12. Dennis Gramoz Fekollari
13. Drita Fuat Fekollari (Nazifllari)
14. Alfred Sulejman Ali
15. Albana Kujtim Laçi (Laci)
16. Lindita Nevzat Lulaj (Leti)
17. Adonis Kujtim Lulaj
18. Engjëll Mersin Koçi
19. Ilir Engjëll Koçi
20. John Engjëll Koçi
21. Teuta Nebi Koçi (Lila)
22. Naim Rexhep Matraku
23. Megi Naim Matraku
24. Aldo Naim Matraku
25. Renata Bashkim Matraku (Kalleshi)
26. Murat Allaman Karaj
27. Bardhyl Jashar Pëllumbi
28. Benet Bardhyl Pëllumbi
29. Sonja Bardhyl Pëllumbi

30. Alb Bardhyl Pëllumbi
31. Alida Shefqet Pëllumbi (Egro)
32. Etmon Hamza Tafilica
33. Eriona Etmon Tafilica
34. Elvis Etmon Tafilica
35. Rezart Etmon Tafilica
36. Irini Dhimitri Tafilica (Foto)
37. Armenita Hamit Hachmeister (Plepi)
38. Arben Shaban Duraku
39. Endrit Arben Duraku
40. Klaudia Arben Duraku
41. Sarah Arben Duraku
42. Flutura Ramadan Duraku (Sulaj)
43. Veis (Veiz) Nevruz Tare
44. Elisabeta Halit Tare (Mersini)
45. Arjana Adem Azuni
46. Hajrije Ibrahim Maçi (Dushku)
47. Rei Arjan Maçi
48. Maik Arjan Maçi
49. Artan hajdar Dumi
50. Arben Skënder Koja
51. Arben Muharem Ruçi (Ruci)
52. Nadire Beniamin Ruçi (Goxha)
53. Benada Arben Ruçi (Ruci)
54. Ilia Epaminonda Konomi
55. Tracy Ilia Konomi
56. Melissa Ilia Konomi
57. Manuela Zyhdhi Serbini (Koni)

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë

PRESIDENTI I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
Rexhep Meidani

DEKLARATË

Tiranë, më 19 nëntor 2001

Më 17 nëntor 2001 u zhvilluan në Kosovën e lirë zgjedhjet e para të përgjithshme pluraliste, të lira e të ndershme, për Parlamentin e Kosovës, i cili do të konstitujë Qeverinë, Presidentin dhe të gjitha institucionet, konform kornizës aktuale kushtetuese.

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë:

Përsëndet, në këtë moment historik, popullin e Kosovës dhe minoritetet për pjesëmarrjen e tyre në këtë proces të rëndësishëm, për vetëdijen e lartë qytetare e përgjegjësitë e zhvilluara politike, për kulturën demokratike dhe tolerancën e shprehur, duke krijuar një imazh pozitiv e optimist për qytetarët e Kosovës dhe të gjithë komunitetin ndërkombëtar.

vlerëson rolin e të gjithë spektrit politik kosovar, të institucioneve ndërkombëtare, si UMNİK, OSBE, KFOR, për përgatitjen dhe menaxhimin e suksesshëm të këtyre zgjedhjeve;

konsideron se këto zgjedhje, të lira e demokratike, janë një ngjarje e rëndësishme, madhore për ndërtimin e institucioneve demokratike vetëqeverisëse në Kosovë, për ngritjen e shtetit të së drejtës, nëpërmjet të cilit të gjithë qytetarët e Kosovës të ndihen të barabartë përpara ligjit, ku popullsia shqiptare dhe minoritetet të bashkëjetojnë e bashkëpunojnë për të ndërtuar të ardhmen e tyre europiane në një shoqëri multietnike, konform standardeve ndërkombëtare;

çmon se këto zgjedhje do t'i shërbejnë jo vetëm stabilitetit e bashkëjetesës në Kosovë, por ato janë edhe një hap i rëndësishëm i rritjes së faktorit politik shqiptar drejt forcimit të sigurisë rajonale e

përshejtimin të të gjitha proceseve integruese në rajon e më gjerë;

shprehet për një bashkëpunim aktiv në Parlamentin e Kosovës, me synim nxitjen e marrëdhënieve në të gjitha fushat dhe drejtimet prioritare me interes reciprok, në funksion të rritjes së stabilitetit, sigurisë dhe integritetit në rajon dhe në Europë.

Fletorja Zyrtare gjendet:

- Në çdo njësi postare të çdo qyteti;
 - Pranë Qendrës së Publikimeve Zyrtare:
- Rr.Qemal Stafa, pranë ndërtesës së Prokurorisë së Përgjithshme.

U dorëzua për shtyp më 21.11.2001
Doli nga shtypi më 21.11.2001

Tirazhi: 4210 copë	Formati: 60x88/8
--------------------	------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Publikimeve Zyrtare
Tiranë, 2001

Çmimi: 150 lekë